

ilde stillet. Det er Mangelen af et saadan Organ, der efter min Mening er Lovforslagets Hovedfejl. De ministerielle Embedsmænd fra den nederste til den øverste er slet ikke indstillet paa noget saadant, der maa en Tilsynsmyndighed til. Her er det da saa heldigt — hvad der ogsaa vilde gøre Sagen meget billig —, at vi allerede har et Forsikringsraad. Det eneste rigtige vilde da være i dette at indrette et Kontor for de Forsikringer, her er Tale om, med Forsikringsraadets Formand som Chef. Man maa nemlig ikke tro, at man, hvis man ikke gør det, slipper billigere, Udgiften vil man blot møde paa et andet Punkt, nemlig som et Forslag om, at der indenfor Ministeriet skal oprettes et saadant Kontor. Der er ingen Vej udenom. Den af mig foreslaaede Vej giver et upartisk Statsorgan, gennem hvilket der tillige paa bedste Maade kan sikres ensartede Afgørelser.

Kommissionen skriver i sin Betænkning, at ved Skadesforsikringen svigter Muligheden for at gennemføre en Kontrol paa et meget afgørende Punkt, nemlig for saa vidt det tekniske Grundlag for Virksomheden angaar, og saa udvikler Kommissionen det nærmere. Kommissionens Betragtninger her er utvivlsomt ganske rigtige. Efter Kommissionens egne Præmisser kommer man altsaa i Virkeligheden til, at effektivt kan et Tilsyn paa Grund af Sagens egen Natur ikke blive. Men vil man saa alligevel lave et Tilsyn, maa man gaa saa vidt frem mod Idealet som muligt, og først og fremmest maa man da skaffe sig kyndige Tilsynsmænd. Kommissionen skriver ogsaa, at der bl. a. paa Genforsikringsområdet af Lederne af Forsikringsvirksomhed kræves et omfattende Kendskab til Forsikringsforhold hele Verden over. Men naar dette Krav stilles til Forsikringsfolk, tror man saa, at et Tilsyn kan være fuldstændig blottet for Kendskab til Forsikringsforhold overhovedet? Jeg tror det ikke. Og etablerer man ingen særlig Tilsynsmyndighed, kommer man ind paa at maatte foreslaa noget saadant som det, der staar i § 38, hvor det hedder: „Naar det maatte skønnes fornødent“ — her kunde man nok stille det Spørgsmaal: af hvem? — „kan Handelsministeren nedsette et sagkyndigt Nævn, bestaaende af mindst 3 Medlemmer til at afgive Indstilling i en foreliggende Sag. Formanden beskikkes af

Handelsministeren. De øvrige Medlemmer vælges af de Forsikringsorganisationer, der efter Handelsministerens Skøn nærmest repræsenterer de faglige Interesser, der i det givne Tilfælde særlig maatte være Tale om.“ Nu rummer jo imidlertid disse Organisationer Mænd, der i deres Virksomhed undertiden staar som de allerskarpeste Konkurrenter overfor hinanden. Det vil derfor kunne hælde, at en Mand faar afgørende Indflydelse paa sin Konkurrents Forhold, ligesom det ogsaa vil kunne give Anledning til et meget lidet tiltalende Klikevæsen. Maaske jeg maa nævne, at da jeg i sin Tid var Medlem af Folketinget, kom jeg ind i et Udvalg angaaende Livsforsikringsvirksomhed, og i det sad der to Medlemmer af Folketinget, hvoraf den ene hørte til „Hafnia“, den anden til det daværende Selskab „Tryg“. Jeg mindes endnu — det kan man ikke glemme — de Kampe, der fandt Sted mellem disse to Medlemmer, og som undertiden var lige ved at udarte. Vilde det nu være heldigt, naar Modsætningerne i Virkeligheden staar saa skarpt, som de har gjort dér, og som de ogsaa gør i andre Virksomheder, der ikke er Livsforsikringsvirksomheder, at en „Tryg“-Mand — for nu at bruge den Benævnelse — kan faa afgørende Indflydelse paa „Hafnia“'s Skæbne, eller omvendt en Mand fra „Hafnia“ skal afgøre „Tryg“'s Skæbne? Det er ikke tiltalende. Man vil helt komme udenom dette uheldige Forhold, hvis man gaar den Vej, som jeg fornylig nævnte, som er den eneste naturlige og tillige den billigste: at lægge Tilsynet ind under det eksisterende Forsikringsraad. Man er jo her i Landet slet ikke bange for at lave Tilsyn. Vi har Tilsyn med Øl- og Spiritusfabrikationen, vi har Tilsyn med Banker og Sparekasser, vi har Tilsyn med Chokolade- og Sukkervarefabrikationen, og vi har Tilsyn med Livsforsikringsvirksomheden. Hvorfor saa ikke have et Organ, som virkelig betød noget, fremfor Begrebet „Handelsministeren“?

Hvad nu de forskellige Punkter i Lovforslaget i øvrigt angaar, skal jeg her indskrænke mig til at omtale nogle enkelte. Jeg maa maaske først gøre en sproglig Bemærkning. I § 3 staar der: „Et Forsikringsselskabs Firma skal angive Selskabets Egenskab af Forsikringsselskab, samt“ o. s. v. Naar man læser denne